

BÉRI GÉZA

Gilgames katonája

Fürtös, szőke fején, szárnyas sisakján énekelt a fény,
izmos és ifjú isten volt, ítelt és rontott tornyokat,
paraszas szájáról tanulták mind a férfiak
a derűt, büszkeséget, s azt, hogy édes a halál.

Mikor agyaggolyókkal teleszótt tigrisfogó hálót
vetettek rá, hogy vergődött! – Iszonyú üvöltése
túlharsogta a testét tova hurcoló paripák
hőkölő nyerítését. Vértett, s dőlt száján a hab.

Béklyóba verték, csuklóján, bokáin komor vaspánt.
Aztán a hószín köntösű papok kegyetlen kése.
Úgy férfiatlanították meg, mint a gödölyét.
Az áldozók tűze sercegett, keserű füst szállt.

Ma már elcsendesült a lelke, él, szelíden hízik,
a vezér sátránál türelmesen guggol a porban,
lakomakor gömbölyödő ülepét ütemre riszálja,
és puha, fehér öklével a csörgődobot döngeti.

Gyónás

Gyónom és beismerő vallomást teszek,
hogy a fennálló isteni-emberi törvényt
tudva és akarva áthágtam, megszegtem.
Bűneim elkövetésekor a szándék
mély és egyszersmind világos volt bennem.
Tudtam, hogy tetteim büntetendők.
Nem csodálkozom, nem tiltakozom tehát
a súlyos és aránytalan ideigtartó-örök

büntetésen, tudomásul veszem, mert a dolgok természetéből egyértelműen következik. Mentségemre felhozzam-e, hogy nincs isten, s az emberi törvény az elnyomás formája? Felesleges. Örülni akarok annak, ami jó, és mérhetetlenül kívánom a szabadságot. Alkatileg visszaeső bűnöző vagyok.

Rend

A térbeli helyváltoztatásra rendszeresített eszközök időben történő mozgását aprólékosan meghatározzák és lajstromokban közzéteszik, így bárki tudhatja, mikor s merre mehet a meghatározott közökre felbontott távolságokon, s a díjszabást is kifüggesztik.

Hasonló nyomtatványok szabályozzák a lét emberi mozgásait, kalkulusok követik serdülését, víznyomásos bizonylat igazolja kenyérkereső tevékenységét, számontartják életének kicsi, még kisebb és egészen jelentéktelen történéseit, mert részese és tagja az emberiségnek, hiszen csecsemőkorában a himlőoltás páros, örökké látható pecsétjével magáénak bélyegezte a Rend.

Három és félmilliárd adat zsúfolódik a szigor kataszterében, de kell, kell, mert elmozdulna a föld, ha nem lenne telekkönyvi nyilvántartás, s mire jutnánk, ha az épületsorok közötti kikövezett mezsgyét helyenként ki nem vernék fényesfejű párhuzamos szögsorokkal, vagy meg nem csíkoznák keresztbe mésszel.

Saroktól sarokig ki kell jelölni az utat a Rend s a bölcsesség jegyében, mely mindent elrendez nász és gyász között, így bejelentési kötelezettséggel szabályozza a nemek közti érintkezést, hogy ki kivel hál, s meddig, mert ha megunja, erről is bélyeges papíron kap elismerést, sőt a lét, vagy nem-lét esetét perdöntően intézni jogosult bizottságok hatásköre a jövő.

Rend, rendelet, perrendtartás, szabály, szabályzat, előírás, utasítás, végzés, véghatározat, – felsorolhatatlan tömegben hajtják a csordát, vigyázva a tilos útra, vetésre, – és túl ezen, belül a félelem, s a hagyomány sok ezredéve.

Ezért – mindezt mérlegelve, – én is elrendelem, oly szigorúan, miként ha kisbíró dobolná, avagy plakátokon fakulna, hogy mindenki, m i n d e n k i, M I N D E N K I tudja meg: a nagy dolgok rendetlenek, az ember naggyá a Rend ellenére lehet, ha szembeszáll, és alakít, ha változni mer, – s így néha teremt.

Nagy emberek törvénye ez, – mi, a kicsik, az átlag, mit tehetnénk? tovább keresgélünk az apró lázadások örömeiben, lopás a szomszéd fáján, vagy felnőttként a szabálytalan nászt kívánjuk, – mind, mind atomnyi forradalom, a nagy, igaz ujjongás keresése, – ezért nézem melegedő szívvel azt, aki átlósan megy át az úttesten, habár tudja, számonkérrik tőle.

A fentieket elrendelem mégis, hogy könnyebben viseljük józan öltözékű életünket, és alkalomadtán túlságosan azon se döbbenjünk meg, ha a körzeti orvos a sztetoszkóp helyett a bélyegzőt nyomja betege hátára, mert a patikusnak ügyis mindegy.